

(2002/C 229 E/060)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-0110/02**υποβολή: Patricia McKenna (Verts/ALE) προς την Επιτροπή**

(29 Ιανουαρίου 2002)

Θέμα: Ελεύθερη κυκλοφορία εργαζομένων στην ΕΕ

Πρόσφατα ήρθε σε επαφή μαζί μου Ιρλανδός πολίτης που εργάζεται στις Βρυξέλλες, για να μου πει ότι είχε λάβει αστυνομική εντολή να εγκαταλείψει το Βέλγιο την 7η Ιανουαρίου 2002. Ο άνθρωπος αυτός έχει προσληφθεί από εταιρεία εγγεγραμμένη στο Βέλγιο. Το μόνο του παράπτωμα είναι ότι είχε ξεχάσει να επιστρέψει το έντυπο μιας 'attestation patronale' (πιστοποιητικού απασχόλησης) στη δημοτική αρχή. (Είχε υποβάλει ένα τέτοιο έντυπο στην ίδια δημοτική αρχή το περασμένο έτος, και έλαβε άδεια παραμονής έξι μηνών, η οποία έληξε στις 17 Δεκεμβρίου 2001).

Παρ' όλο που το ζήτημα φαίνεται να έχει στο μεταξύ επιλυθεί, από το όλο πλαίσιο εγείρονται σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη δέσμευση του Βελγίου στην αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων.

Συμφωνεί η Επιτροπή ότι η έκδοση τέτοιων εντολών, εφόσον δεν έχει διαπραχθεί έγκλημα, έρχεται σε αντίθεση με τις διάφορες συμφωνίες για την ελεύθερη κυκλοφορία εργαζομένων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Γνωρίζει η Επιτροπή αν έχουν εκδοθεί ανάλογες εντολές σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος και, αν ναι, ποια μέτρα προτίθεται να λάβει προκειμένου να σταματήσει αυτή η πρακτική;

Προτίθεται η Επιτροπή να επικοινωνήσει με τις βελγικές αρχές, για να τις καλέσει να αλλάξουν τη νομοθεσία τους, ώστε να μην μπορεί πλέον η αστυνομία να εκδίδει εντολές προς πολίτες κράτους μέλους της ΕΕ να εγκαταλείψουν άλλο κράτος μέλος;

Απάντηση του κ. Vitorino εξ ονόματος της Επιτροπής

(28 Φεβρουαρίου 2002)

Οι εργαζόμενοι, πολίτες της Ένωσης, έχουν δικαίωμα να διαμένουν στο κράτος μέλος όπου εργάζονται και το δικαίωμα αυτό τους παρέχεται άμεσα από τη συνθήκη ΕΚ. Η κάρτα διαμονής απλώς επιβεβαιώνει αυτό το δικαίωμα διαμονής. Εντούτοις, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών της Ένωσης στο εσωτερικό της Ένωσης δεν είναι απόλυτο δικαίωμα, αλλά υπόκειται σε όρους. Όταν ένας πολίτης της Ένωσης δεν πληροί όλους τους όρους που απαιτούνται από το κοινοτικό δίκαιο προκειμένου να έχει δικαίωμα διαμονής σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο την ιθαγένεια του οποίου κατέχει, το κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να του ζητήσει να εγκαταλείψει το έδαφός του. Παρόλα αυτά, η απλή παράλειψη νομικών διατυπώσεων για τη διαμονή αλλοδαπών (στην προκειμένη περίπτωση, η υποβολή του πιστοποιητικού απασχόλησης, δηλ. της attestation patronale) δεν θα έπρεπε να δικαιολογεί την απόφαση απομάκρυνσης⁽¹⁾. Για την κατάσταση αυτή θα πρέπει να γίνει διάκριση από την αποβολή από την επικράτεια (απέλαση) ενός πολίτη της Ένωσης για λόγους δημοσίας τάξεως, δημόσια ασφάλειας και δημόσιας υγείας⁽²⁾.

Μόνο η βελγική νομοθεσία προβλέπει την αποστολή εντάλματος για την εγκατάλειψη της βελγικής επικράτειας εφόσον πολίτης της Ένωσης δεν υποβάλει, εντός 5 μηνών από την έκδοση του πιστοποιητικού εγγραφής του, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την διαπίστωση του δικαιώματός του να διαμένει στο Βέλγιο.

Στις 7 Μαΐου 2001, η Επιτροπή ήρθε σε επαφή με τις βελγικές αρχές σχετικά με τα εντάλματα εγκατάλειψης της βελγικής επικράτειας που εκδίδονται για πολίτες της Ένωσης. Η βελγική κυβέρνηση απάντησε με επιστολή στις 24 Ιουλίου 2001. Η Επιτροπή προτίθεται να απευθύνει στο Βέλγιο αιτιολογημένη γνώμη σχετικά με το εν λόγω θέμα.

(¹) Απόφαση του Δικαστηρίου της 8η Απριλίου 1976 στην υπόθεση 48-75, Royer, Συλλογή σελ. 497, σημείο 38.

(²) Οδηγία 64/221/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1964 περί του συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας, ΕΕ Β 56 της 4.4.1964.